

[Socialministeren]

behandling af sager, er for øvrigt ikke en diskussion, der specielt er opstået under denne regering. Men der er altså sat en række initiativer i værk med henblik på at få nedbragt sagsbehandlingstiden, og det vil sikringsstyrelsen og ministeriet selvfølgelig fortsat være opmærksomme på. Det, jeg i den forbindelse godt vil have lov til at lægge vægt på, er: når man skal prøve at få den slags ting gennemført så effektivt og så godt som muligt, skulle det gerne være i forståelse og i samarbejde med den pågældende arbejdsplads, for det er vel den bedste grobund for at få lavet nogle gode arbejdsgange, nogle effektive metoder, en god service over for publikum, så at de medarbejdere, der er der, føler, at de, om jeg så må sige, har gejsten og ånden med i den indsats, der skal øves.

Må jeg lige sige til hr. Taanquist til sidst, at det, jeg har givet tilsagn om, er at komme med en redegørelse om de spørgsmål, som jeg ikke én gang til skal pinde ud. Den redegørelse vil også indeholde nogle af de overvejelser, der tidligere har været i forskellige udvalgsmæssige sammenhænge om mulighederne for at differentiere præmiesystemet noget mere. Jeg har ikke – og det går jeg heller ikke ud fra at hr. Erik B. Smith har – på nuværende tidspunkt taget stilling til de konkrete elementer i den redegørelse. Filosofien må jo være, at man venter med at træffe beslutning, indtil vi har et mere dybtgående grundlag at tage stilling på.

Erik B. Smith (S):

Nu skal vi nok ikke snakke mere hverken om redegørelsen eller om nedbringelse af ekspeditionstiderne. Det er krystalklart for enhver, at ministeren har givet de to tilsagn, og jeg kan oplyse, at ministerens redegørelse, som jo vil forholde sig til de punkter, der er blevet nævnt, selvfølgelig vil danne udgangspunkt for socialdemokratiets vurdering af, hvordan vi videre vil arbejde med disse spørgsmål. Jeg vil gerne sige tak til ministeren for det klare tilsagn.

Ministeren fandt anledning til i forbindelse med min anmodning om at få dette tilsagn – inden debatten gik rigtig i gang, kan man vel sige – at korrigere en oplysning fra mig om, at hvis ikke man inden 2 år havde fået sin sag afsluttet, så mistede man retten til sygedagpenge. Jeg sagde, at så er det bi-

standshjælpen, der træder i funktion. Ministeren fandt anledning til at sige, at ingen henvises til bistandshjælp, idet der udbetales et a conto-beløb. Man bliver vel nødt til at gøre opmærksom på, at et af de spørgsmål, som man undersøger i sikringsstyrelsen i konkrete sager, jo er, om der er erstatningspligt. Jeg går da ud fra som en selvfølge, at der ikke udbetales a conto-beløb, hvis spørgsmålet om erstatningspligten endnu ikke er opklaret, inden der er gået 2 år – dvs. inden man mister retten til sygedagpenge. Og hvad er så alternativet, når sygedagpengene forsvinder? Det er bistandshjælp. Det forekommer formentlig i ganske mange sager. For det andet kan a conto-beløbet være af så beskeden størrelse, at det ikke er tilstrækkeligt til at forhindre, at den pågældende må søge hjælp i bistandssystemet. Alt i alt vil jeg tillade mig at konkludere, at det er en for flot bemærkning at sige, at ingen henvises til bistandssystemet, men får udbetalt a conto-beløb. Det sker rent faktisk i ganske mange tilfælde.

Hermed sluttede forespørgslen.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af lovforslag nr. L 28:

Forslag til lov om ændring af lov om statsautoriserede revisorer.

(FremSAT 17/10 84).

Sammen med denne sag foretoges den under punkt 4 på dagsordenen opførte sag, nemlig:

4) Første behandling af lovforslag nr. L 29:

Forslag til lov om ændring af lov om registrerede revisorer.

(FremSAT 17/10 84).

Lovforslagene sattes til forhandling.

Forhandling

Kelm-Hansen (S):

De to lovforslag, om ændring af lov om statsautoriserede revisorer og ændring af lov om registrerede revisorer, kommer på et meget belejligt tidspunkt. Netop i den allersene-